

hjem igjen i samme Dragt, saa ville De finde, at de gaae med en Bylt under Armen, i hvilken de have andre Klæder, som de tage paa, naar de arbeide ude paa Bærftet; men disse Folk hør dog ogsaa have nogen Godtgjørelse for de Klæder, som de slide op paa denne Maade. — Hvad det andet Punkt angaaer, Lønningerne for Haandværkerne, da kan jeg ogsaa gaae ind paa den Maade, hvorpaa dette Forhold er tænkt ordnet. Jeg finder det i det Hele taget rigtigt, at disse Lønninger kunne omdannes efter Omstændighederne, og jeg anseer det derfor for bedre, at der er sat et Totalbeløb i Loven, men saa maatte denne Sum ogsaa være saaledes, at den kunde forandres, f. Ex. saaledes, at der kunde gives Tillæg ved det aarlige Budget, efter Omstændighederne rettes derpaa paa en eller anden Maade. Man er i Udvalget kommen til denne Sum derved, at man har taget, hvad disse Folk havde i Dieblisset. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at her finder det samme uheldige Tilfælde Sted, at Dieblisset er variabelt. Dengang den Lov, som nu omhandles, blev udarbejdet, var en Kostportion 86 Rd., medens den nu er næsten 100 Rd. — 99 Rd. 82 f. Der er altsaa fra det Tidspunkt, da denne Lov blev udarbejdet, og til nu fremkommet en Forstjæl af 14 Rd. paa hver Mand's Kostportion. Man er imidlertid gaaet ud fra den Priis 86 Rd., medens den i dette Dieblis, som sagt, udgjør 100 Rd. Det vil altsaa sees, at det er meget vanskeligt at gennemføre en Lov, hvori der er givet en mindre Sum end den, Folk nu have, og hvor der er Spørgsmaal om at bryde Contracter, som ere bestaaende, eller at opfige dem, Contracter, som gjælde for et Aar, og som ere afsluttede med Folk, hvoraf en stor Deel ere pensionsberettigede, fordi der er mange ældre Folk blandt dem. Smidlertid skal der fra min Side ikke være Noget i Veien for at gjøre Forsøget; men det maa da ogsaa fastholdes, at Udvalget er gaaet ind paa at ville tildele disse Folk det Samme, som de have havt, og ikke Mindre. Den Omstændighed, at de f. Ex. have mistet fri Skolegang for deres Børn, er saaledes en virkelig Formindskelse i Lønningen. Dette har man hidtil hjulpet Noget paa ved at tillade, at deres Børn maatte faae fri Under-

visning i Betalingsstolerne. Her steer altsaa ogsaa et Afdrag, hvis man tager dette fra dem. Jeg haaber imidlertid, at denne Sum maa kunne anvises paa Finantsloven. Dernæst er der den Ting i veien, at de for Dieblisset ere pensionsberettigede. Denne Omstændighed er ikke omtalt, men hele Lovforslaget har været udarbejdet under den bestemte Anskuelse, at disse Folk, som stode i de faste Cadres, vare pensionsberettigede. Dette er Noget, der ved disse Lønninger heller ikke maatte tages fra dem; naar der gives dem Godtgjørelse for denne Ret, bliver der tilveiebragt Lighed mellem, hvad der gjælder i dette Dieblis, og hvad der vil komme til at gjælde under den nye Ordning. Som sagt, jeg er ikke bange for at gjøre Forsøget, men maa tage et Forbehold for den Mulighed, at det kan mislykkes, og at man maa komme til næste Rigsdag med Begjæring om een eller anden Endring eller Forandring i denne Sum. — Om Forslagene under Nr. 3, 4 og 5 har jeg ikke Noget at bemærke. — Den Forhøielse, som der er givet Afdraget for Huus, er jo tilbeels erstattet. Det er ganske vist, at de ældre Underofficerer af Marinen herefter ville komme til at give Mere for deres Qvarteer end de ældre Underofficerer i Landetaten; men paa den anden Side antages dette at kunne gaae op imod, at de jo ogsaa ville faae bedre Leiligheder, end det maa antages, at Landetatens Underofficerer ville faae. — Hvad Forslaget under Nr. 6 til § 8 angaaer, da har jeg allerede udtalt mig om denne Sum af 12 Rd. til Mundering; jeg antager, at Udvalget vil være villigt til at ændre dette Punkt, saa at det stilles paa en mere tilfredsstillende Maade for Bedkommende, og saaledes at der i Virkeligheden kan blive Lighed i Lønningen mellem Søetatens og Landetatens Underofficerer; det heromhandlede Punkt er virkelig et ligefremt Afdrag, som ikke er ubethdeligt. — Ved Forslagene under Nr. 7—12 har jeg ikke Noget at bemærke. Hvad Forslaget under Nr. 13 til § 16 angaaer, da har hverken Betænkningen eller den ærede Ordfører udtalt sig om Sagt-captainen, hvilket jeg vel maa antage er en Forglemmelse. Der stod i Lovforslaget opført to Adjutanter hos Kongen, hvoraf den ene